

ЦИФРОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ПІДГОТОВЦІ АГРАРНИХ ФАХІВЦІВ

Шакалій С. М., старший викладач

кафедри рослинництва ПДАА,

кандидат сільськогосподарських наук;

Сенчук Т. Ю., молодший науковий співробітник

Інституту бджільництва ім. П. І. Прокоповича

У сучасних умовах з величезною швидкістю зростають потоки інформації, розвиваються технології обробки та зберігання, реальне життя все більше і більше переходить в «цифру». Не виходячи з дому, ми можемо відвідати кращі музеї та театри світу, прослухати найцікавіші лекції в університетах, доторкнутися до таємниць живої природи, поспілкуватися з друзями і колегами, що знаходяться у будь-якій точці планети, і навіть взяти участь в семінарах і конференціях [1].

Такі зміни неминуче зачіпають всі сторони суспільного життя, де, з одного боку, створюють нові можливості для розвитку, а з іншого – породжують численні ілюзії. Одним з громадських інститутів, які зазнали також інформаційному впливу, стала система освіти. Розвиток технологій спричиняє розробку нових інструментів навчання і робить навчальний процес більше ефективним. Однак, бездумне застосування цих інструментів призводить до зворотного ефекту, коли реальне пізнання замінюється ілюзорним, а навчання перетворюється у прості розваги [2].

Сьогодні українська освіта трансформується відповідно до світових вимог, про це свідчать запроваджені реформи в системі освіти, прийняття нового закону про освіту. Трансформується сама парадигма освіти, змінюються моделі, підходи до навчання, загалом дослідження показують, що загальний вектор змін спрямований на розвиток цифрової грамотності, соціальних і комунікаційних навичок для успішної діяльності в цифровому світі [3].

У

контексті реформування аграрної освіти слід зауважити невідповідність фахівця аграрного профілю до сучасних вимог ринку праці, про що свідчить аналіз ринку праці в Україні за 2017-18 роки. У аналізі зазначено, що в Україні існує дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили, який полягає у професійно-кваліфікаційній невідповідності.

Нестача кваліфікованих кадрів на ринку праці провокує залучення на тимчасовій основі фахівців, які мають необхідні навички і такі випадки мають місце у світовій практиці. Залучення фахівців з потужних лабораторій або спеціалізованих фірм на виконання робіт, для яких утримання фахівця економічно не доцільно.

Прикладом є співпраця спеціалізованих комерційних установ із дрібними фермерськими господарствами для проведення глибокого аналізу ґрунту і створення карти поля для диференційованого внесення добрив для ефективної господарської діяльності.

Про проблему підготовки кадрів і можливі проблеми на ринку праці інформація з'являється у звітах усіх країн Європи. Головною причиною зазначено невідповідність підготовки кадрів сучасним вимогам саме з причини відсутності цифрових компетенцій. В аналітичній записці «Цифрові компетенції як умова формування якості людського капіталу» зазначено, що цифрова компетенція – це сукупність знань, здібностей, особливостей характеру і поведінки, які необхідні для того, щоб людина могла використовувати ІКТ та цифрові технології для досягнення цілей у своєму особистому або професійному житті [2].

Зокрема зазначено, що наявна в Україні система формальної освіти незадовольняє потреби ринку праці і не здатна формувати якісні трудові ресурси. Причинами такої невідповідності також називають застарілість методик викладання, відсутність навчальних стандартів, підготовлених викладачів. Аналізуючи вище викладене про співпрацю МОН України і Google, про роботу

міжнародних освітніх проєктів, слід зауважити, що систему освіти інтенсивно реформують.

Сьогодні темпи комп'ютеризації значно випереджають уміння і навички переважної більшості користувачів. Важливо розуміти різницю між комп'ютерною і цифровою грамотністю. Під комп'ютерною грамотністю (computer literacy) розуміють уміння та навички роботи за комп'ютером, управління файлами і папками, знання основ інформатики, мінімальні знання основних офісних програм визначає набір знань і умінь, які необхідні для безпечного і ефективного використання цифрових технологій і ресурсів Інтернету, також цифрова грамотність – це здатність людини використовувати цифрові інструменти у щонайменшому розумінні з користю для себе і професійної діяльності [3].

Професійна діяльність агронома щільно пов'язана із сучасними комп'ютерними технологіями. Агробізнес сьогодні, а особливо великі агрохолдинги, чудово розуміють ефективність упровадження сучасних технологій у виробництво, тому активно впроваджують їх у себе на підприємствах. По суті ми говоримо про новий формат використання даних для прийняття правильних рішень у господарчій діяльності [4].

Список використаних джерел:

1. Кубів С., Мініч О., (2016) Цифрова адженда України – 2020 [URL:https://ucci.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf](https://ucci.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf) (дата звернення: 23.09.2020).
2. Формирование информационной компетентности студентов. Електронний науковий журнал *Современные исследования социальных проблем* Т. 8. №2-2, 28-34. doi:10.12731/2218-7405-2017-2-2-28-34.
3. Головань М. С. Інформатична компетентність як об'єкт педагогічного дослідження. Зб. наук. Праць [Українська інженерно-

педагогічна академія]. Серія :Проблеми інженерно-педагогічної освіти. 2007. Вип. 16. С. 314 –324.

4. Шаповалов А. Дигіталізація як сучасна тенденція розвитку інституту освіти ІКС-2012: матеріали I Міжнародної наукової конференції (м. Львів, 25 –28 квітня 2012 р.). Львів, 2012. С124–125.